

A Fővárosi Ítéltábla a Bihari Ügyvédi Iroda (**cím;** ügyintéző: dr. Bihari Krisztina ügyvéd) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek- a Burai-Kovács, Perlaki, Stanka, Szikla és Társai Ügyvédi Iroda (**cím.;** ügyintéző: dr. Pozsik Ádám ügyvéd) által képviselt **alperes neve (alperes címe.)** alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. június 27-én meghozott 38.G.40.562/2018/26. számú ítélete ellen a felperes által 27. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az alperesnek 25.000 (huszonötezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 97.084 (kilencvenhétezer-nyolcvannégy) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes végleges keresetében az alperes jogelődjével 2007. december 14-én **BC.....86** számon megkötött szerződés 7. pontjának 4. mondata, a szerződés részét képező ÁSZF (helyesen: üzletszabályzat) 18.3.4. pontja és a 18.3.2. pontban foglalt számítási képlet, mint tisztességtelen kikötés érvénytelenségének megállapítását kérte és erre tekintettel az alperes kötelezését 1.213.551 forint árfolyam-különbözet megfizetésére. Arra hivatkozott, hogy az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) C-51 /2017. ítéletében rögzítettek szerinti, külön íven szövegezett kockázatfeltáró nyilatkozat nem készült, ezért az árfolyamkockázatot fogyasztóra telepítő szerződéses kikötés a megfelelő és a kellő időben nyújtott tájékoztatás hiányában tisztességtelen a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: r.Ptk.) 209. § (4) bekezdésére, a Kúria 2/2014. PJE határozatának 1. pontjában foglaltakra, továbbá a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: r.Hpt.) 203. § (6) és (7) bekezdésének rendelkezéseire figyelemmel. Álláspontja szerint az EUB C-186/16. és C-224/18. számú előzetes döntéshozatali

eljárásokban hozott döntéseiben, valamint a Kúria Konzultációs Testületének 2019. április 10-i állásfoglalásában foglaltaknak megfelelő tartalmú tájékoztatás hiányában nem terheli az árfolyamváltozás a felperest.

- [2] Az alperes védekezésében a kereset elutasítását indítványozta. A Kúria 2/2014. PJE határozatában és az EUB C-51/17. számú ítéletében foglaltakkal összhangban kifejtette, hogy a szerződésben az árfolyamkockázatra vonatkozóan megfelelő tájékoztatást adott, mivel az arra is kiterjedt, hogy az árfolyamkockázat a törlesztőrészletre hatással lehet, megnövekedhet. Kifogásolta, hogy a felperes által kért jogkövetkezmény nem felel meg a jogszabályoknak, mert az árfolyamkockázat áthárításának tisztességtelensége a szerződés teljes érvénytelenségét eredményezi.
- [3] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 50.000 forint + áfa összegű perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 187.400 forint kereseti illetéket.
- [4] Tényként állapította meg, hogy a felperes és az alperes jogelődje 2007. december 14-én hitelszerződést kötött **BC.....86.** szerződésszámon, mellyel az alperesi jogelőd 3.123.000 forint összegű, változó kamatozású CHF alapú hitelt nyújtott gépkocsi vásárlására. A szerződésben a hitel futamidejét 120 hónapban, az éves induló ügyleti kamatlábat 8,26%-ban, a THM induló mértékét 9,21%-ban határozták meg. A szerződés szerint a havonta esedékes törlesztőrészlet összege 38.326 forint volt.
- [5] A felek a szerződés 7. pontjának 2. bekezdésében rögzítették, hogy „Deviza alapú finanszírozás esetén a törlesztőrészletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyam és kamat alakulásától függően változhat. Ennek jelentős kockázata abban rejlik, hogy a forint leértékelődése nemcsak az esedékes törlesztőrészletek növekedését eredményezheti, de a teljes hátralévő tőketartozást is növeli. A Hitelszerződés lejárat előtti megszűnése, vagy módosulása esetén a teljes hátralévő tőketartozást érintő árfolyam-különbözet egy összegben esedékessé válik. Az Adós kijelenti, hogy tudatában van a deviza alapú finanszírozás fokozott kockázatának s vállalja ennek következményeit.”
- [6] A 12. pont a kölcsönszerződés elválaszthatatlan részévé tette az üzletszabályzatot. Az adós a szerződés aláírásával kijelentette, hogy az üzletszabályzatot átvette, megismerte és az abban foglaltakat magára nézve kötelezőnek ismeri el.
- [7] Az üzletszabályzat 18.3.2. pontja a finanszírozás pénzügyi feltételei körében kimondja, hogy a deviza alapú szerződések változó kamatozású szerződések. Az ügyfél fizetési kötelezettségei forintban teljesítendőek. Deviza alapú szerződés esetén a törlesztőrészletekre a Nyrt. által a szerződés devizanemére meghirdetett árfolyamok módosulásának függvényében a szerződéses pontban rögzített képlet szerint meghatározott árfolyam-különbözet kerül érvényesítésre.
- [8] A 18.3.4. pont az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás körében tartalmazta, hogy „Deviza alapú finanszírozás esetén a törlesztőrészletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyamának és a kamatának alakulásától függően változhat. Ennek jelentős kockázata abban rejlik, hogy a forint leértékelődése nemcsak az esedékes törlesztőrészletek növekedését eredményezi, de a teljes hátralévő tőketartozást is növeli. A Hitelszerződés lejárat előtti megszűnése, vagy módosulása esetén a teljes hátralévő tőketartozást érintő árfolyam-különbözet egy összegben esedékessé válik.”
- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában a felek közötti szerződést az r.Ptk. 523. § (1) bekezdése szerinti kölcsönszerződések minősítette. A kereset elbírálása során azt vizsgálta, hogy a felperes által támadott szerződéses kikötések rendelkezései tisztességtelen feltételnek minősülnek-e, így azok semmissége megállapítható-e.

- [10] Az r.Ptk. 205/A. §, 209. § (1)-(4) bekezdése, 209/A. § (2) bekezdése, 239. § (2) bekezdése, valamint az r.Hpt. 203. § (6), (7) bekezdései és a 2/2014. PJE határozat 1. pontjának felhívását követően úgy foglalt állást, hogy a szerződés 7. pont 2. bekezdésében foglalt kockázatfeltárásról szóló tájékoztatás, valamint az üzletszabályzat azzal szövegszerűen megegyező 18.3.4. pontja az átlagos fogyasztó számára elégséges információt tartalmazott az árfolyamkockázatról. Az első bekezdésben az alperes logikailag egyértelműen tájékoztatta a felperest, hogy a törlesztőrészlet a devizaárfolyam és a kamat alakulásának függvényében változhat. Bár az árfolyamváltozás mértékét nem tartalmazza a rendelkezés, azonban a 6/2013. számú PJE határozatra figyelemmel erre, továbbá az árfolyamkockázat mértékére nem is kellett kiterjednie, mert az árfolyamváltozás jövőbeli iránya és annak mértéke a szerződő felek számára is ismeretlen volt. A fogyasztó a szerződést annak elolvasása után kényszer nélkül kötötte meg a szerződésben rögzített potenciális kockázat ismeretében.
- [11] Az üzletszabályzat 18.3.2. pontja vonatkozásában akként foglalt állást, hogy az a deviza alapú szerződések fogalmát értelmező rendelkezés, ezért annak tisztességtelenségére történő hivatkozás nem értelmezhető és alaptalan.
- [12] A felperes személyes meghallgatása során állította, hogy bár a hitelszerződést elolvasta, ennek ellenére az a meggyőződése alakult ki, hogy kizárólag a szerződést biztosító kezességvállaló nyilatkozatban szereplő 4.599.120 forint fizetési kötelezettség terheli. Mivel a konkrét esetben az alperesi jogelőd a szerződés létrejöttének időpontjában eleget tett a tájékoztatási kötelezettségének, ezért az ezzel ellentétes állítás a felperes bizonyítási körébe esett, az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azonban e biztosítási kötelezettségének a felperes nem tett eleget.
- [13] Nem tulajdonított jelentőséget a BDT2016. 3457. számon megjelent eseti döntésre figyelemmel annak, hogy külön szövegezett vagy szerződésbe foglalt tájékoztatást kapott-e a fogyasztó a szerződésből eredő kockázatokról.
- [14] Az elsőfokú bíróság az egyedi szerződés és az üzletszabályzat alapján vonta le következtetését, mivel az a felek jogviszonyának részévé vált. Az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezés az elvárt tartalmi elemeket teljeskörűen felölte, világos és érthető tájékoztatást tartalmazott, amely alapján - egy átlagos fogyasztó mércéjén keresztül vizsgálva - is a felperes elégséges információval rendelkezett, nem gondolhatta alappal, hogy az árfolyamkockázat nem valós vagy őt csak korlátozott mértékben terheli. Mivel a felperes az írásbeli tájékoztatással ellentétes tartalmú tájékoztatást nem bizonyított, így keresete alaptalan.
- [15] Az ítélettel szemben a felperes fellebbezett, melyben elsődlegesen a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: r.Pp.) 253. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet kereseti kérelme szerinti megváltoztatását, másodlagosan a jogszabálysértéssel meghozott döntés hatályon kívül helyezését kérte.
- [16] A jogszabálysértés körében kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem bírálta el a keresetét, mivel a szerződést tévesen kölcsönszerződésnek és nem hitelszerződésnek minősítette, így nem az irányadó r.Ptk. 522. §-a figyelembevételével hozott ítéletet.

- [17] A fellebbezési tárgyaláson a hatályon kívül helyezés körében utalt arra is, hogy annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróságnak a tényállás feltárása hivatalbóli kötelezettsége, sem ennek, sem indokolási kötelezettségének nem tett eleget, mivel a szerződéskötés körülményei tekintetében nem rendelte el hivatalból a kereskedő részéről eljáró ügyintéző meghallgatását.
- [18] Érdemben arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte kellőképpen, hogy a gépjárműkereskedő a szóbeli tájékoztatás során az árfolyamváltozásban rejlő kockázatot elbagatellizálta. A szerződés 7. pontjában rögzített tájékoztatás nem hordoz figyelemfelhívó jelleget, az r.Hpt. 203. § (6)-(7) bekezdéseiben rögzített elvárásnak nem felel meg, az nem átlátható és nem érthető a felperes számára.
- [19] Hivatkozott arra, hogy a kockázatfeltárás vizsgálata során a bíróságnak az Európai Unió Bírósága kötelező érvényű ítéleteiben rögzítetteket kell alkalmaznia. A C-51/17. EUB ítélet által felállított követelményrendszer szerint a tájékoztatásnak ki kell terjednie a nemzeti fizetőeszköz leértékelődésének lehetőségére és annak törlesztőrészletekre gyakorolt hatására (74. pont), az árfolyamkockázat gazdasági hatására (75. pont). A tájékoztatást a fogyasztónak kellő időben kell megkapnia úgy, hogy annak következményeit felmérhesse (76. pont), és annak nemcsak alaki és nyelvtani szempontból kell érthetőnek lennie, hanem a konkrét tartalom vonatkozásában is ahhoz, hogy az adós értékelni tudja egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt esetlegesen jelentős gazdasági következményeit (78. pont).
- [20] Kifogásolta az elsőfokú ítéletben megállapított perköltséget is. Hivatkozott e körben az 5/2013. PJE határozat 2. pontjára, miszerint részleges érvénytelenség esetén a pertárgy értékét a marasztalási igény határozza meg, mely a perbeli esetben 1.213.551 forint volt.
- [21] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Rögzítette, hogy a felperes fellebbezése az üzletszabályzat 18.3.2. pontjára vonatkozó elutasító ítéleti rendelkezésre nem terjed ki.
- [22] A 2/2014. PJE határozat 3. pontjára utalással kifejtette, hogy sem a kölcsönszerződés 7. pontja, sem az azzal szövegszerűen megegyező üzletszabályzat 18.3.4. pontja nem tartalmaz olyan tájékoztatást, amely arra utalna, hogy a kockázat a fogyasztót korlátozottan vagy egyáltalán ne terhelne, vagy az nem kizárólag őt terheli, így az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy az alperes kölcsönszerződésben foglalt kockázatfeltáró nyilatkozatával szemben az eltérő tartalmú tájékoztatást a felperesnek kellett bizonyítania. Ilyen eltérő tájékoztatást a felperes pedig nem bizonyított. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozat az r.Hpt. 203. § (7) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételnek megfelel, és a kölcsönszerződés szövege alapján érthetőnek és világosnak kellett lennie a felperes számára annak a ténynek, hogy a deviza alapú finanszírozás jelentős kockázattal jár, mely jelentős kockázat őt terheli. A felperes ennek ismeretében szabadon döntött arról, hogy a kockázatok mellett megkötötte a szerződést.
- [23] Utóbb hivatkozott arra, hogy az üzletszabályzat 18.3.3. pontjának utolsó bekezdése szerint a szerződés futamideje alatt bármikor jogosult lett volna a felperes a deviza alapú szerződés forintalapúra történő módosítását kezdeményezni, és így mentesülni az árfolyamkockázat viselése alól. E szerződéses rendelkezés a jogok és kötelezettségek egyensúlyát abban az esetben is kiegyenlíti, ha a tájékoztatás nem lett volna világos és érthető.

- [24] Álláspontja helyességének alátámasztásaként utalt több, az alperesi kockázatfeltárás tisztességes voltát kimondó felsőbb bírósági határozatra.
- [25] Az elsőfokú bíróság ítéletének - a hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezésből eredően - jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében vizsgálta felül.
- [26] A fellebbezés alaptalan.
- [27] A felperes fellebbezése az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére is irányult, ezért az ítéltábla elsősorban ezt az indítványt vizsgálta meg, mert annak alapossága az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatát kizárja.
- [28] A fellebbezés a feltáratlanság körében alaptalanul utalt az r.Pp. 213. §-ára. Az elsőfokú bíróság a tényállást a döntéséhez szükséges mértékben feltárta, a releváns rendelkezések ismertetésével rögzítette, az irányadó jogszabályi rendelkezéseket idézte és indokolási kötelezettségének eleget tett. A felperes által támadott szerződési feltételeket vizsgálta és a végleges, pontosított kereseti kérelmet bírálta el, döntését ezek figyelembevételével indokolta. Az árfolyamkockázat áthárítására vonatkozó feltételek tisztességtelenségének érdemi elbírálását nem befolyásolta, hogy a felek közötti jogviszony az r.Ptk. 523. §-a szerinti kölcsönszerződésnek, vagy az r.Ptk. 522. §-a alapján hitelszerződésnek minősül. A jogvita mikénti elbírálása körében nincs is jelentősége, mert a perben azt kellett vizsgálni és arról kellett döntenie, hogy az árfolyamkockázatot fogyasztóra telepítő szerződéses rendelkezésekkel összefüggésben az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatást megkapta-e a fogyasztó vagy sem.
- [29] A felperes a hatályon kívül helyezés körében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a bíróságnak hivatalból kötelezettsége a tényállás feltárása, ezért hivatalból köteles bizonyítást lefolytatni. Az r.Pp. 164. § (1) bekezdésének általános szabályából fakadóan a tények előadása a feleket terheli, és csupán a felek tényállításához kapcsolódó, bizonyításra szoruló tények vonatkozásában van a bíróságnak tájékoztatási kötelezettsége [r.Pp. 3. § (3) bekezdés], figyelembe véve a felek által érvényesített jogot. A felperes az elsőfokú eljárásban nem hivatkozott arra, hogy a gépjárműkereskedő elbogatellizálta a devizakockázattal kapcsolatos tájékoztatást. Ezzel szemben a 14. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldalán rögzített nyilatkozata arra utal, hogy az árfolyamkockázatról nem volt szó a gépjármű kereskedésben. Jól ismerte a kereskedőt, ő maga nem látta értelmét annak, hogy ilyen idő távlatából a gépjárműkereskedőt a bíróság meghallgassa.
- [30] Az elsőfokú eljárásban a felperes kifejezetten nem hivatkozott az írásbelitől eltérő tartalmú szóbeli tájékoztatásra, ezért az r.Pp. 164. § (1) és (2) bekezdésében foglalt hivatalbóli bizonyítás tilalmára figyelemmel az elsőfokú bíróság bizonyítást nem folytathatott, hivatalból nem kutathatott fel tényeket. A felperesnek kellett a tényállításait, indítványait és bizonyítékait a bíróság rendelkezésére bocsátani, ennek elmulasztását és a bizonyítás esetleges sikertelenségének jogkövetkezményét pedig ő viseli.
- [31] A kifejtettek szerint így az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése sem az r.Pp. 252. § (2) bekezdése szerinti lényeges eljárási szabálysértés miatt, sem az r.Pp. 252. § (3) bekezdése alapján a bizonyítási eljárás nagymértékű kiegészítése folytán nem volt indokolt, ezért az ítéltábla az ítéletet érdemben vizsgálta és bírálta el.

- [32] Az elsőfokú bíróság a tényállást nagyrészt helyesen rögzítette, azt az ítéletábra kiegészíti azzal, hogy az üzletszabályzat 18.3.3. pontja a változó futamidejű deviza alapú szerződés esetére az árfolyam-különbözet kiterhelésének szabályát rögzíti. E körben tájékoztatást ad arról, hogy az árfolyam-különbözet elszámolása a futamidő változását eredményezi. Ezen túlmenően a 18.3.3. pontjának utolsó bekezdése szerint „Amennyiben az ügyfélnek nincs hátralékos tartozása, jogában áll írásban kezdeményezni - módosítási díj megfizetése mellett - a-nál deviza alapú Szerződése alapján fennálló hátralévő tőketartozásának Forint-alapra történő konvertálását a következő törlesztőrészlet esedékességével.”
- [33] Az így kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság a hazai és az uniós jognak, a kialakult felsőbb bírósági gyakorlatnak (Fővárosi Ítéletábra 6.Pf.20.634/2019/6-II., 10.Gf.40.623/2019/5., 14.Gf.40.222/2020/10., Győri Ítéletábra Pf.I.20.194/2019/6.) megfelelően állapította meg, hogy az egyedi szerződés 7. és az üzletszabályzat 18.3.4. pontjai nem tisztességtelenek, a felperes megfelelő tájékoztatást kapott az árfolyamkockázat tartalmáról és annak hatásáról. Az elsőfokú bíróság döntésével és kifejtett indokaival az ítéletábra egyetért, az r.Pp 254. § (3) bekezdése alapján megisméltésük nélkül csupán utal ezekre. A fellebbezésre és a fellebbezési ellenkérelemre figyelemmel az alábbiakra mutat rá.
- [34] Az árfolyamkockázati tájékoztatóra vonatkozó egyedi szerződés 7. pontja és az azzal szövegezésében egyező üzletszabályzat 18.3.4. pontja tartalmában nem bonyolult, világos, nyelvtanilag is egyértelmű, és az uniós és a magyar jogban rögzített elvárásoknak megfelel. Alaptalanul érvelt a felperes azzal, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozatot külön dokumentumba kell foglalni, mivel a tájékoztatás szerződésben való rögzítése önmagában a tisztességtelenséget nem alapozza meg (BDT2016. 3457.).
- [35] Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte, hogy a szerződés 7. pontjának második bekezdése egyértelműen tartalmazza, hogy a deviza finanszírozás esetén a törlesztőrészletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyam és devizakamat alakulásától függően változhat, és bár a rendelkezés nem utal az árfolyamváltozás mértékére, a 6/2013. számú PJE határozatban foglaltak alapján az alperes tájékoztatási kötelezettsége erre nem is terjedt ki. A tájékoztatás mind alakilag, mind tartalmilag megfelel az Európai Unió Bírósága értelmező ítéleteinek (EUB C-26/13., C-186/16., C-227/18.), és az elsőfokú ítéletben felhívott jogszabályi rendelkezéseknek, köztük az r.Hpt. előírásainak is.
- [36] A 7. pont az egyedi szerződés közepében elhelyezkedve jól olvashatóan tartalmazza a tájékoztatót, az egyoldalas szerződés elolvasásakor egyértelműen fel kell tűnnie a fogyasztó számára. A szerződés az üzletszabályzat átvételét is rögzíti, melynek 18.3.2., 18.3.3. és 18.3.4. pontjai, a deviza alapú, változó futamidejű szerződés és az árfolyamkülönbözet elszámolásának részletszabályait rögzítik.
- [37] A szerződés 7. és az üzletszabályzat 18.3.4. pontjaiban foglalt tájékoztatás kiterjedt arra, hogy a forint leértékelődése mind a törlesztőrészletek, mind a teljes hátralévő tőketartozás növekedését eredményezi, a törlesztőrészletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyama és a kamat alakulásától függően változhat, ami így jelentős kockázatot hordoz magában. Felhívja a figyelmet arra is, hogy a szerződés lejárati előtti megszűnése vagy módosulása esetén a teljes hátralévő tőketartozást érintő árfolyamkülönbözet egyösszegben válik esedékessé. A tájékoztatás megértéséhez nem volt szükség a szerződés egyes, különböző helyeken lévő pontjainak együttes értelmezésére, azonban ahhoz az üzletszabályzatnak a tájékoztatást megelőző 18.3.2. és 18.3.3.

pontjai segítséget adhattak. A felperes kijelentette, hogy tudatában van e finanszírozási forma fokozott kockázatának és vállalja ennek következményeit.

- [38] A tájékoztatás szövegéből a felperes nem vonhatott le olyan következtetést, hogy őt az árfolyamváltozás következménye nem korlátlanul, hanem csak bizonyos árfolyam erejéig terheli. Amennyiben azonban úgy ítélte meg, hogy az árfolyamváltozásból eredő terhei oly módon megemelkedtek, hogy a törlesztőrészleteket fizetni már nem tudja, úgy az üzletszabályzat 18.3.3. pontjának utolsó bekezdése szerint hátralékos tartozás hiányában írásban kezdeményezhette - módosítási díj megfizetése mellett - a deviza alapú szerződés alapján fennálló hátralévő tőketartozásának forint alapra történő konvertálását a következő törlesztőrészlet esedékességével. Már e szerződéses pont alapján is egyértelmű, hogy az árfolyamkockázat valós, a jelentős árfolyamváltozás a kölcsön futamideje alatt is bekövetkezhet. A felperes a szerződés fennállása idején ezáltal nem volt elzárva attól, hogy az árfolyamváltozás következtében változó terhei növekedésének önmaga gátat szabjon. Ebből fakadóan ez a rendelkezés ellensúlyozza az árfolyamváltozás kockázatát korlátozás nélkül a felperesre hárító szerződéses kikötést.
- [39] Az elsőfokú bíróság így helyesen állapította meg a perbeli adatok alapján, hogy az alperes által nyújtott tájékoztatás világos és érthető volt, az mind a Kúria jogegységi határozataiban (6/2013. PJE, 2/2014. PJE), mind az Európai Unió Bírósága által e tárgykörben hozott ítéletekben kifejtett követelményeknek (C-186/16., C-51/17., C-227/18.) megfelelt. Ezt támasztják alá a Kúriának és az ítéltábláknak a perbelihez hasonló tényállás mellett hozott döntései (Kúria Pf.VI.20.966/2015/5., Győri Ítéltábla Pf.V.20.190/2016/4., Pécsi Ítéltábla Pf.VI.20.110/2018/7., Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.631/2018/5., Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.940/2016/5.).
- [40] A felperes fellebbezésében a perköltség tekintetében alaptalanul állította, hogy az helytelenül került kiszámításra figyelemmel arra, hogy az elsőfokú eljárás illetéke az eljárás megindításakor a keresetlevélben előterjesztett pertárgy értékéhez igazodik, melyben a felperes az r.Hpt. 213. §-ára alapított keresete vonatkozásában a pertárgy értékét maga is 3.123.000 forintban határozta meg. A marasztalási kereset utóbbi leszállítása a kereseti illeték módosítását már nem eredményezi, erre tekintettel az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az indított keresethez képest az állam javára fizetendő le nem rótt illeték összegét.
- [41] Az ügyvédi munkadíjat az elsőfokú bíróság a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan határozta meg, annak mérséklésére - erre vonatkozó fellebbezési érvelés hiányában - sem látott lehetőséget az ítéltábla.
- [42] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az r.Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [43] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért az r.Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó r.Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles az alperes másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból álló perköltségét megfizetni. Ennek összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdésének alkalmazásával állapította meg a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan.
- [44] A felperes, mint pervesztes fél az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni az államnak. A fellebbezési illetéket az ítéltábla az Itv. 39. § (1) bekezdése és a 46. § (1) bekezdése alapján a

fellebbezéssel támadott értékből számította a leszállított, 1.213.551 forint megfizetésére irányuló jogkövetkezményi keresethez igazodóan.

, 2020. december 9.

dr. Buglyó Gabriella s.k.
a tanács elnöke

. Szunyogh Zsófia s.k.
előadó bíró

. Csonka Balázs s.k.

bíró

A kiadmány hitelül: